

Sygn. akt III RC 550/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Agnieszka Lubińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2022 r. w G.

sprawy z powództwa **małoletniej M. W. działającej przez ojca R. W.**

przeciwko **H. W.**

o alimenty

I. zasądza od pozwanej H. W. na rzecz małoletniej M. W. urodzonej (...) alimenty w kwocie 1.500,00 zł (tysiąc pięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 4.11.2021 r., płatne do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry, do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki – jej ojca R. W., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności każdej z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej H. W. na rzecz powódki kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanej H. W. na rzecz Skarbu Państwa -Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, a w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 550/21

UZASADNIENIE

W dniu 4 listopada 2021 r. małoletnia powódka M. W., działająca przez ojca R. W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpiła do Sądu Rejonowego w Grudziądzu z pozwem przeciwko H. W. o zasądzenie alimentów w kwocie po 1.650 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10. miesiąca do rąk ojca – R. W. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności każdej z rat (k. 3-9 akt).

W piśmie z dnia 21 czerwca 2022 r. strona powodowa zmodyfikowała powództwo i wniosła o zasądzenie alimentów w kwocie 2.000 zł miesięcznie (k. 280-283 akt).

Swoje stanowisko w sprawie uzasadniła ponadprzeciętnymi potrzebami oraz dużymi możliwościami majątkowymi i zarobkowymi pozwanej.

W odpowiedzi na pozew pozwana H. W. wniosła o ugodowe ustalenie zabezpieczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniej powódki M. W. (k. 157-161).

Na rozprawie w dniu 19 lipca 2022 r. sprecyzowała swoje stanowisko w sprawie i uznała powództwo do kwoty 600 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swego stanowiska w sprawie pozwana zakwestionowała wydatki jako zawyżone i nieudowodnione. Podała, że jej możliwości zarobkowe nie pozwalają nałożenia alimentów w kwocie 2.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. W. urodziła się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego R. W. i H. W.. W dniu 7 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie o sygn. akt I C 1136/12 rozwiązał związek małżeński rodziców powódki przez rozwód i ustalił miejsc zamieszkania małoletniej M. W. przy matce H. W..

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2022 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III Nsm 986/21 zmienił wyrok rozwodowy w ten sposób, że ustalił miejsce zamieszkania małoletniej powódki w każdorazowym miejscu zamieszkania ojca.

W dniu 31 sierpnia 2022 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu w sprawie o sygn. akt III RC 522/22 uchylił obowiązek alimentacyjny R. W. wobec małoletniej powódki M. W., ustalony ostatnio ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu w dniu 2 lipca 2019 r. w sprawie o sygn. akt III RC 322/18 w kwocie 1.400 zł miesięcznie, z dniem 15 września 2021 r.

(Fakty bezsporne, a nadto dowód:

- odpis aktu urodzenia - k. 74 akt,
- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu - k. 116 akt,
- protokół ugody - k. 117-118 akt.)

Małoletnia powódka M. W. ma niespełna 18 lat i jest uczennicą klasy maturalnej w I Liceum Ogólnokształcącym w G..

Powódka w dniu 20 sierpnia 2021 r. została przyjęta do Wojewódzkiego Szpitala (...) w G. w związku z zamierzonym zatruciem paracetamolem. Kilka dni wcześniej samodzielnie udała się do lekarza psychiatry. Jej matka w tym czasie przebywała u swojego partnera w L.. Lekarz stwierdził u powódki zaburzenia depresyjne i kompulsje oraz zalecił przyjmowanie leków. Matka odmówiła odebrania córki ze szpitala. Po powódkę przyjechał ojciec R. W., który od tego czasu sprawuje opiekę nad dzieckiem.

Powódka po przeprowadzce do ojca nie miała do dyspozycji wielu swoich dotychczasowych rzeczy osobistych oraz zgromadzonych oszczędności. Ojciec małoletniej nie posiadał też pokoju dostosowanego do potrzeb dziecka w jej wieku. R. W. nabył dla niej nowe meble i pozostałe wyposażenie pokoju. Zakupił również dla córki telefon komórkowy (1.000 zł) oraz komputer (1.500 zł). Matka do chwili zamknięcia rozprawy nie oddała córce jej telefonu i tabletu.

Małoletnia mieszka obecnie w miejscowości oddalonej kilka kilometrów od G.. Ojciec dowozi i odbiera córkę z przystanku komunikacji miejskiej. Małoletnia po G. przemieszcza się autobusem i w z tego względu ma wykupiony bilet miesięczny (48 zł).

Małoletnia w tym roku szkolnym rozpoczęła naukę w klasie maturalnej. Ojciec nabył dla niej podręczniki szkolne i wyprawkę za kwotę 900-1.000 zł, przy czym część tych wydatków została sfinansowana ze świadczenia (...) w

wysokości 300 zł. Powódka w tym roku szkolnym, aby przygotować się do matury, prawdopodobnie będzie korzystać z korepetycji z matematyki, angielskiego i biologii.

Małoletnia nadal wymaga opieki lekarza psychiatry i psychologa oraz przyjmowania leków. Występują u niej zaburzenia depresyjne oraz zachowania kompulsywne. Małoletnia pod wpływem stresu rozdrapuje plecy. Powódka około raz w miesiącu ma wizytę u lekarza psychiatry. Częstotliwość tych wizyt jest uzależniona od indywidualnych potrzeb małoletniej oraz konieczności wypisania kolejnej recepty. Koszt jednorazowej wizyty wynosi 200 zł. Dodatkowo małoletnia raz w tygodniu uczęszcza na terapię psychologiczną. Koszt jednego spotkania z psychologiem wynosi 120 zł. Powódka korzysta również z prywatnej opieki dermatologicznej w związku z ranami na plecach oraz trądzikiem. Przyjmuje lekarstwa i stosuje dedykowane do jej potrzeb kosmetyki. W związku z problemami kardiologicznymi musi pozostawać pod opieką lekarza specjalisty i raz do roku wykonywać badanie echokardiografii. Koszt takiej wizyty i badań wynosi 250-300 zł. W ostatnim czasie lekarz okulista zdiagnozował u małoletniej astygmatyzm i zalecił jej noszenie szkieł korekcyjnych do czytania i nauki. Ojciec zakupił dla niej okulary za kwotę około 900 zł. U powódki zdiagnozowano również alergię i w związku z tym przyjmuje leki odczulające.

Powódka interesuje się sztuką oraz malarstwem. Wykonuje prace plastyczne i maluje. Ojciec nabywa dla niej farby, płótna, ołówki, glinę itp. Lubi czytać książki. Ponadto od wielu lat uczęszcza na lekcje jazdy konnej. Zajęcia odbywają się 4 razy w miesiącu i kosztują 200 zł.

Ojciec daje powódce kieszonkowe w wysokości 200-250 zł na jej własne potrzeby. Opłaca jej abonament telefoniczny w wysokości 25 zł.

Małoletnia w okresie wakacyjnym wyjeżdża ze znajomymi nad morze oraz na krótkie wyjazdy do różnych miast, np. do T., G., W..

W okresie, gdy małoletnia pozostawała pod opieką matki również korzystała z prywatnej opieki zdrowotnej. Uczęszczała do ortodonta, psychologa i psychiatry. Korzystała również korepetycji i dodatkowych lekcji językowych. Regularnie wyjeżdżała na wczasy, w tym kilkukrotnie do luksusowego (...).

Ojciec małoletniej powódki R. W. ma 50 lat i posiada wykształcenie w zawodzie ekonomisty. Po rozwodzie z pozwaną H. W. zawarł nowy związek małżeński, z którego narodziło się dwoje dzieci – N. W. ur. (...) i I. W. ur. (...) Cała rodzina mieszka w domu jednorodzinnym w T..

Miesięczne koszty utrzymania nieruchomości obejmują: 700-800 zł – ogrzewanie, 120 zł – gospodarowanie odpadami, 250 zł – woda. Ponadto rodzina płaci podatek od nieruchomości i gruntów, opłaty za wywóz nieczystości i opłaty za zużycie energii elektrycznej.

Ojciec małoletniej przez 25 lat pracował na stanowisku dyrektora ds. handlu i marketingu w firmie (...). Zarabiał tam około 6.500 zł miesięcznie. Obecnie prowadzi indywidualną działalność gospodarczą, która w 2021 r. przyniosła stratę. Ponadto wraz z żoną prowadzi gospodarstwo rolne, które stanowi ich główne źródło dochodu.

(Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 12, 85 akt,

- pismo Zespołu (...) w G. - k. 13, 86 akt,

- rachunki, faktury i potwierdzenia dokonania oparci bankowej - k. 33-42, 106-114, 210-225, 227-243, 285, 297-304, 308-329 akt,

- skrócony odpis aktu urodzenia - k. 87-88 akt,

- zaświadczenie lekarskie - k. 284 akt,

- zeznania świadka I. P. - k. 331-332 akt,

- wysłuchanie i zeznania ojca powódki R. W. - k. 259-259v, 331v-334v akt.)

Pozwana H. W. ma 47 lat. Jest z zawodu ekonomistką, ma wyższe wykształcenie oraz ukończone studia (...). Od 2005 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie projektowania wnętrz. Ze środków otrzymanych w wyniku podziału majątku zakupiła dom w zabudowie szeregowej w G.. Jest również właścicielką 3-pokojowego mieszkania położonego w G., 2 nieruchomości gruntowych położonych w T. o pow. 2,5 ha i 0,55 ha oraz 2 samochodów osobowych.

W 2021 r. pozwana przeprowadziła się do L. gdzie mieszka jej życiowy partner. Wynajmuje tam mieszkanie za łączną kwotę około 2.500 zł miesięcznie. Opłaca również ubezpieczenie zdrowotne i emerytalne w wysokości 1.500 zł miesięcznie.

Pozwana wynajmuje swoje nieruchomości położone w G. i uzyskuje z tego tytułu dochód w wysokości 3.000 zł miesięcznie za wynajem domu i 650 zł miesięcznie za wynajem mieszkania.

Pozwana twierdzi, że w związku ze zmianą miejsca zamieszkania straciła klientów, a jej działalność obecnie nie przynosi dochodu. Pozwanej w utrzymaniu pomaga jej partner życiowy, który co miesiąc pożycza jej około 2.000 zł. (...) płaci również za jej częste zagraniczne wczasy.

W przeszłości miesięczny dochód pozwanej wynosił około 6.000 zł.

(Dowody:

- treść księgi wieczystej - -k. 18-32, 91-97 akt,

- wydruk (...) k. 17, 90 akt,

- treść strony internetowej pozwanej - k. 24-32, 98-105 akt,

- wyjaśnienia i zeznania pozwanej H. W. - k. 330-331, 335-337 akt.)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w toku postępowania dokumentów, których prawdziwości i rzetelności strony wzajemnie nie kwestionowały, a także na podstawie zeznań świadka I. P. oraz zeznań ojca powódki R. W. i pozwanej H. W.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka I. P., ponieważ były one logiczne, spójne i konsekwentne, a nadto znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom ojca powódki R. W. i pozwanej H. W. w zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym stanie faktycznym.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2). Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3).

Zgodnie z praktyką sądową i doktryną prawniczą usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dziecka są oceniane w stosunku do etapu życiowego tego dziecka, przy zestawieniu z zarobkami i majątkowymi możliwościami zobowiązanego rodzica.

Poza tym należy przy interpretacji zakresu obowiązku alimentacyjnego mieć na uwadze treść art. 96 k.r.o, w szczególności, że rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego.

W niniejszej sprawie bezspornym pozostawało, że na pozwanej spoczywa obowiązek alimentacyjny względem małoletniej powódki. W toku niniejszego postępowania małoletnia powódka wykazała, że nie posiada żadnego majątku i z racji swojego wieku nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Nie ulega zatem wątpliwości, że to na rodzicach spoczywa ciężar zapewnienia jej kosztów utrzymania i wychowania. Środki alimentacyjne pochodzące od matki, w połączeniu z wydatkami ponoszonymi przez ojca, powinny pozwolić małoletniej na życie na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej matki.

W zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki M. W. wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jej utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, szkołę, odzież, pielęgnację i zdrowie, a także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jej centrum życiowe. Na uwadze mieć także należy rozwój psychofizyczny małoletniej, jej potrzebę rozrywki i rozwijania zainteresowań.

Sąd uznał, że do usprawiedliwionych miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniej powódki (wyliczonych jako średnia wydatków rocznych podzielonych przez 12 miesięcy) należą:

- udział w kosztach utrzymania mieszkania – 200 zł,
- wyżywienie – 500 zł,
- zakup odzieży i obuwia – 150 zł,
- wydatki związane ze szkołą – 50 zł,
- leczenie prywatne – 300 zł,
- wizyty u psychologa – 480 zł,
- leki – 250 zł,
- zajęcia dodatkowe – 200 zł,
- rozwój zainteresowań – 100 zł,
- korepetycje – 200 zł,
- kieszonkowe – 200 zł,
- dojazdy – 150 zł,
- wypoczynek letni – 100 zł,

- inne większe jednorazowe wydatki – 100 zł,

Łącznie – około 3.000 zł.

W ocenie sądu strona powodowa nie wykazała, aby uzasadnione było wydatkowanie wyższych kwot na jej utrzymanie. Pozwana powinna zostać obciążona połową tych wydatków, zaś pozostałą połowę powinien ponosić ojciec małoletniej.

Odnosząc się do poszczególnych kwot przyjętych przez Sąd jako uzasadnione należy wskazać, że udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania nie przekracza kwoty 200 zł. Zauważyć, że we wspólnym gospodarstwie domowym pozostają dwie osoby dorosłe i trójka dzieci, zatem wydatki na ten cel powinny zostać rozłożone pomiędzy wszystkich członków rodziny. Sąd w tym wyliczeniu uwzględnił również opłaty związane z abonamentem telefonicznym, Internetowym itp.

Koszty wyżywienia małoletniej nie odbiegają od przeciętnych wydatków dla dzieci w jej wieku. Obecnie małoletnia nie stosuje już diety wegańskiej i nie ma anemii. Wobec powyższego sąd uznał, że wydatki te kształtują się na przeciętnym poziomie 500 zł miesięcznie.

Odnosnie kosztów zakupu odzieży i obuwia należy zauważyć, że nie są to wydatki, które są ponoszone co miesiąc, a w dłuższych odstępach czasu. Ustalona kwota w stosunku rocznym daje sumę 1.800 zł, która powinna być wystarczająca na zakup niezbędnej odzieży i obuwia na każdy sezon, w szczególności, że małoletnia znajduje się w wieku, w którym nie ma potrzeby corocznej wymiany garderoby. Ponadto jak wynika z ustalonego stanu faktycznego małoletnia powódka często nabywa ubrania w sklepach z odzieżą używaną.

Sąd uznał, że wydatki na edukację małoletniej powódki wynoszą średnio 50 zł miesięcznie. Zauważyć przy tym należy, że ojciec małoletniej pobiera na początku roku szkolnego zasiłek w wysokości 300 zł rocznie, który powinien pozwolić na zakup części niezbędnych przyborów szkolnych. Zaś podana kwota w stosunku roczny daje sumę 600 zł, która powinna być wystarczającą na zakup pozostałej wyprawki oraz opłacenia składek klasowych.

Odnosnie wydatków na leczenie i leki Sąd przyjął, że małoletnia ma ponadprzeciętne potrzeby w tym zakresie. Sąd nie ma wątpliwości, że powinna pozostawać pod kontrolą lekarza psychiatry, przyjmować leki oraz uczęszczać do psychologa. W związku z rozdrapywaniem pleców oraz trądzikiem musi uczęszczać do dermatologa. Ponadto od wielu lat pozostaje pod opieką lekarza kardiologa i laryngologa. Ma również wadę wzroku i musi nosić okulary korekcyjne. Biorąc powyższe pod uwagę sąd uznał za uzasadnione wydatkowanie kwoty 480 zł miesięcznie na terapię psychologiczną oraz kwotę 300 zł miesięcznie na prywatne wizyty lekarskie. W ocenie sądu nie ma powodu, dla którego powódka miałaby zrezygnować z prywatnej opieki lekarskiej, skoro gdy pozostawała pod opieką matki, również w większość korzystała z takiej formy leczenia. Wówczas również chodziła prywatnie do psychologa, psychiatry, ginekologa i kardiologa. W ocenie sądu możliwości majątkowe obojga rodziców pozwalają małoletniej na zachowanie tego wysokiego standardu życia.

Małoletnia musi również przyjmować lekarstwa przepisane przez lekarza psychiatrę oraz dermatologa. Strona powodowa wykazała, że miesięczny koszt zakupu leków nie przekracza kwot 250 zł miesięcznie. Sąd w tych wydatkach uwzględnił również koszt zakupu okularów, w odstępach 2-3 letnich.

Małoletnia ma także prawo do rozrywki i rozwijania zainteresowań. Powódka od wielu lat trenuje jazdę konną. Miesięczny koszt tych lekcji wynosi 200 zł, co sąd w całości uwzględnił. Ponadto sąd uznał, że uzasadnione jest wydatkowanie kwoty 100 zł miesięcznie na rozwijanie zainteresowań plastycznych. Powódka interesuje się sztuką i jazdą konną od wielu lat, zatem nie ma powodu aby po zmianie miejsca zamieszkania zrezygnowała ze swoich pasji.

Sąd nie ma wątpliwości, że w przypadku małoletniej konieczne jest również ponoszenie wydatków dojazdów do G. i T.. Sąd uznał, że uzasadnione wydatki na ten cel nie powinny przekraczać kwoty 150 zł miesięcznie. Ojciec małoletniej wozi bowiem nie tylko najstarszą córkę ale także dwójkę młodszych dzieci.

Sąd uznał za uzasadnione wydatki na korepetycje. Małoletnia znajduje się w klasie maturalnej i zamierza kontynuować naukę na uczelni wyższej, zatem zrozumiałym jest, że chce jak najlepiej zdać egzamin maturalny. Ponadto w zeszłym roku, w związku z jej problemami zdrowotnymi, obniżyły się jej wyniki w nauce i musi nadrobić niektóre zaległości. W chwili zamknięcia rozprawy jeszcze nie rozpoczął się rok szkolny, a ojciec małoletniej powódki nie wiedział ostatecznie jaki będzie koszt dodatkowych zajęć. Wobec powyższego sąd uznał, że roczny wydatek na ten cel nie powinien przekraczać kwoty 2.400 zł, co daje kwotę po 300 zł miesięcznie w czasie trwania roku szkolnego.

Sąd w koniecznych wydatkach małoletniej powódki uwzględnił również większe jednorazowe wydatki, które pojawiają się w kilkuletnich odstępach czasu, takich jak zakup komputera, telefonu, wyposażenia pokoju, itp.

Ojciec powódki co miesiąc przekazuje jej kwotę około 200 zł na jej własne wydatki, np. wyjścia ze znajomymi, kino, itp. Również matka dawała córce kieszonkowe, gdy ta pozostawała pod jej opieką. W ocenie sądu, w świetle możliwości zarobkowych obojga rodziców są to wydatki uzasadnione.

Małoletnia ma również prawo do odpoczynku letniego i wczasów. Sąd uznał, że roczne wydatki na ten cel nie powinny przekraczać kwoty 1.200 zł, co daje średnią kwotę 100 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie, w ocenie sądu, storna powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów jej utrzymania.

W odniesieniu do sytuacji majątkowo-zarobkowej pozwanej H. W. zauważyć należy, że pozwana posiada wyższe wykształcenie ekonomiczne oraz od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą w zakresie projektowania wnętrz. Pozwana wprawdzie podała, że obecnie jej działalność nie przynosi dochodu, jednak w ocenie sądu jej twierdzenia nie są wiarygodne. Pozwana, mimo braku formalnego wykształcenia, z powodzeniem od 2005 roku prowadzi działalność gospodarczą. Mimo, że na przestrzeni tych 17 lat następowały różne wahania na rynku nieruchomości nigdy nie podjęła decyzji o jej zamknięciu, czy choćby jej zawieszeniu. Wobec powyższego zasady doświadczenia życiowego wskazują, że działalność ta jest dochodowa i pozwala pozwanej na samodzielne utrzymanie. W przeciwnym bowiem razie pozwana podejmowałaby starania o znalezienie jakiegokolwiek zatrudnienia, albo chociaż zawiesiła działalność gospodarczą, aby ograniczyć wydatki. Trudno bowiem uznać, że jakakolwiek rozsądna i kierująca się rachunkiem ekonomicznym osoba, prowadziłyby działalność, do której należy wyłącznie dokładać. Ponadto, gdyby pozwana rzeczywiście znajdowała się w tak trudnej sytuacji materialnej, to spieniężyłaby choć część swego majątku, w szczególności tą, która nie przynosi jej dochodu, a jedynie koszty. Nie ma bowiem uzasadnienia, dla którego pozwana nie wyzbyła się choćby jednego ze swoich samochodów, zwłaszcza, że jakoby wymagają one ciągłych napraw. Ponadto pozwana posiada dwie nieruchomości gruntowe, które mogłaby sprzedać. Uzyskany dochód mógłby jej pozwolić na utrzymanie przez co najmniej kilka miesięcy. Zaskakująca jest również decyzja pozwanej o wynajmowaniu mieszkania położonego w G. o pow. 50 m² za kwotę 650 zł, a zatem za cenę zdecydowanie poniżej rynkowej. W szczególności, że sama mieszka obecnie w L. wynajętym mieszkaniu za kwotę 2.500 zł.

W ocenie sądu pozwana albo ukrywa swoje rzeczywiste dochody, albo nie dokłada odpowiednich starań, aby uzyskiwać dochód stosownych do swoich sił i możliwości. W przeszłości pozwana ze swojej działalności gospodarczej uzyskiwała dochód w wysokości co najmniej 6.000 zł i w ocenie sądu, przy dołożeniu odpowiednich starań nadal mogłaby taki dochód uzyskiwać.

Mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanej do alimentacji, a także usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, w ocenie Sądu zasadne jest ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanej na kwotę 1500 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu.

W ocenie Sądu ustalona kwota alimentów pozwoli małoletniej powódce na życie na stopie życiowej zbliżonej do poziomu życia matki oraz zaspokoi wszystkie jej niezbędne w tym wieku potrzeby. Strona powodowa nie udowodniła skutecznie aby konieczne było wydatkowanie na potrzeby małoletniej wyższych kwot, niż ustalone powyżej.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I. wyroku.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, o czym orzekł w punkcie II. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. według zasady stosunkowego rozdziału. Strona powodowa wygrała sprawę w 75%, a uległa z żądaniem w 25%. Powódka były reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem. Powódka poniosła koszty adwokata w kwocie 3600 zł (wg stawki minimalnej – zob. § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.). Powódce należał się zatem zwrot kwoty 2700 zł i taką kwotę zasądzono w pkt III. sentencji wyroku od pozwanej.

W sposób analogiczny Sąd obciążył pozwaną kosztami sądowymi. Opłata sądowa od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 1200 zł i nie została uiszczona przez powódkę, z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, t.j. Dz.U.2020.755). Skoro pozwana przegrała sprawę w 75%, to należało ją obciążyć stosunkową częścią tejże nieuiszczonej opłaty, tj. kwotą 900 zł. W pozostałym zakresie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych, nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd obligatoryjnie nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie I., tj. w punkcie zasądzającym rentę alimentacyjną.